

سخنی از ایمان

ایمان یعنی امید. تمام زندگی ما مواجه با خطر است. هواپیما، خودرو، آسان سور، گاز، برق، شلوغی، هوای آلوده، دارو، و ما هم از هیچ کار یا عملی نتیجه قطعی نداریم همه کارهای ما به امید نتیجه است

همه بر امید تضمین نشده ای کارها را انجام میدهیم زندگی ما بر لبه خطر است همیشه وسایل خطر خیز بسیار است از این روی بیمه ها فرا گیر شده اند حالا که همه کارها بر امید است پس بیا و دین را هم بر امید نجات و رهائی و دفع خطرات باور و عمل کن چرا وقتی به دین می رسی سخت گیر می شوی که باید بدائم نتیجه خوبست یا نه هیچ چیز نتیجه قطعی ندارد

دین، ایمان و امید است در مقابل ایمان یأس قرار دارد و نه کفر آدم مأیوس کافرو بی ایمان است

چونک بر بوکست جمله کارها - کار دین اولی کزین یابی رها. امید .

رخصتی و مجالی اینجا به ما داده اند این است که با امید درب را بکوبید همه جا باید این گونه باشیم با امید دری را می زنیم تا شاید باز شود دین هم با امید درش را میزنیم .

یست دستوری بدینجا قرع باب - جز امید الله اعلم بالصواب .. دستوری یعنی رخصت